

KáPéZetka

Číslo 3

10/2016

SKAUT
středisko Svornost
Bělá pod Bezdězem

Obsah čísla

Ohlédnutí za táborem

Slibový večer: Maggie, Drobek

Medailonek skauta: Lenny

Top 3 nejvtipnějších příhod z tábora: Lenny

Komiks: Lenny

Vzpomínka na tábor: Fibi

Ohlédnutí za táborem

„Kdesi v hloubi nekonečných pralesů leží Saturové město. Snad každý z hledačů, archeologů či jiných podobných nadšenců pro dobrodružství slyšel o tomto místě a snil, že jednou získá skutečnou stopu a důkaz, podle kterého bude moci toto ztracené město objevit. Jeho poloha je dodneška neznámá a stejně tak neznámá a záhadná je příčina zániku obyvatel Saturového města, o kterém vypráví legenda.“

Jak naznačuje úryvek textu, pro letošní tábor jsme vybrali našlapanou etapovou hru s názvem *Tajemství Saturového města*. V prvních dnech etapovky měli účastníci za úkol objevit bránu k Saturovému městu, v další části se již pohybovali za jeho hradbami. Během zahajování tábora byli hledači rozděleni do čtyř skupin. Jednotlivé družiny si vymyslely vlastní název a kreativně si pomalovaly své erby. Na letošním táboře zvítězila skupina *Chlupatých jednorožců*, které rádcovala skautka Lenny (viz fotografie na titulní straně časopisu). Pištova skupina si vymyslela název ve skautském duchu, a to *Průzkumníci*. V Drobkově týmu se zase ujal název *Banánci* a Sojka reprezentovala svým vůdčím duchem skupinu *Červení ananasy*. Během tábora Pišta, Drobek a Ferda postavili za pomoci Migela dřevěnou bránu, na kterou jsme pak společnými silami zavěsili erby jednotlivých družin (viz foto níže).

K bráně Saturového města se skauti dostali v noci během noční hry. Za zvuků gumového chrochtajícího prasete a občasného vystrašení od Pišty, Ferdy nebo Drobka, se musel každý účastník s nutnou dávkou odvahy prodrat strašidelnou lesní cestou, kterou osvětlovalo několik svíček. Všechny světlušky i vlčata výzvu zvládli!

Další dny jsme již trávili v Saturovém městě a navštěvovali jsme starodávne domy jednotlivých rodin, které ve městě kdysi dávno žily. Jejich život byl natolik ojedinelý a zajímavý, že jsme si jejich způsob života vyzkoušeli. Byli jsme například v domě slepce nebo vynálezce. Každí sice ví, že skauti jsou nejen ochránci přírody a mají spoustu dovedností, ale rovněž má každý skaut nějaký talent! Vyhlásili jsme tedy talentovou soutěž *Skaut má talent*, kde jsme si mohli poslechnout písničku z Titanicu v podání Sojky, které asistovaly Maggie a Fína coby choreografky. Program byl ozvláštňen vystoupením šermířského umění v podání Martina Nováka, který dokonce musel na žádost tleskotu publika předvést přídavek.

A kam jsme se letos podívali? Kupříkladu vlčata a světlušky přespávali na Psích kostelech (skauti opravdu nejsou z cukru). Starší skautky a skauti zase absolvovali tradiční přechodovou výpravu, která byla letos obohacena sjížděním Ploučnice na kánoích (nikoli tedy na koních jak bylo předpovězeno v minulém čísle:-D). Na přechodové výpravě jsme se mimo jiné za ustavičného funění vyškřábali až na vrchol kopce Ralsko, večer jsme si postavili stany a statečnější a odolnější z nás spali pod širákem. Ráno jsme rituálně předali Fíně a Řízkovi zelené šňůrky a nové skautské šátky, neboť jejich skautské dobrodružství bude pokračovat v oddílu starších skautů a skautek. Kaskadér a o pár dní později i Fibi, se stali rovery a od té doby nosí červenou šňůrku.

Rádi bychom poděkovali rovněž Rysovi a Rexovi za skvěle připravenou hru s názvem Cesta rytíře. (viz foto)

Skautský slib

Na táboře jsou aplikované nejen mnohé moderní výchovné metody, ale učí se i skautská historie. Pro ty, kteří se rozhodnout složit skautský slib, je vytvořeno příjemné prostředí pro diskuzi nad skautským posláním, a to i mimo oddíl. Letos se na slib připravoval Drobek a Ferda, z dívek pak Maggie, z řad vedoucích Nikol a Arpinka. Každý skaut či skautka, který se rozhodne tento závazný rituál podstoupit by se měl vědomě hlásit k celosvětovému skautskému hnutí a především by se měl ztotožňovat se skautskými myšlenkami. V praxi to znamená, že bychom se měli v našem životě snažit řídit skautskými zákony. Každý z nás ví, že to není jednoduché a každému z nás dělá určitě některý z bodů skautského zákona problém, což je naprosto normální. Víme, že ideály naplnit na 100% nelze, ale proč se nesnažit se k nim během našeho života alespoň přibližovat? Každý sám za sebe a všichni společně „*jak dovedeme nejlépe!*“ Skauting je ojedinelým hnutím i z toho důvodu, že obsahuje tzv. tři skautské principy: povinnost k sobě, povinnost druhým, povinnost k Bohu (tj. nejvyšší Pravdě a Lásce). Skautské principy mají tu výhodu, že v sobě obsahují celou škálu poselství, které lze naplňovat. Můžeme se stát lepšími lidmi nejen vůči sobě a ostatním, ale i vůči přírodě a skutečnostem, které nás přesahují.

„Slibuji na svou čest, jak dovedu nejlépe:

*Sloužit nejvyšší Pravdě a Lásce věrně v každé době,
plnit povinnosti vlastní a zachovávat zákony skautské,
duší i tělem být připraven pomáhat vlasti i bližním.“*

Dobrovolný dodatek: „*K tomu mi dopomáhej Bůh.*“

-♥Slibový večer♥-

Proč ses rozhodla skautský slib na táboře složit?

Proč jsem se slib rozhodla složit, je těžká otázka. Skauting nás rozvíjí a dává nám něco, co se v dnešní společnosti velmi těžko hledá. A navíc moc jsem chtěla být jako oni, ti hodní, milí lidé, kterých na zemi už moc není.

Složení slibu je pro mě velká čest. Vážím si toho, že už jsem jednou z těch osob, které skauting berou vážně. Už jako menší jsem chtěla být tou malou světluškou. Když moji bráchové začali chodit do skauta jako vlčata a já se na ně chodila dívat, chtěla jsem být moc jako oni, a jednoho dne se mi to splnilo. Začala jsem chodit do světlušek. Do teď si pamatuju nábor světlušek v družině. Tím víc se mi skauting začal líbit. A teď? Stojím tady a mám na kroji našitou skautskou lilii...

Cítíš nějakou změnu potom, co jsi složila slib?

Jednu výraznou změnu po slibu bych tu měla, a to takový krásný pocit, že jsem něco dokázala. I když pro někoho je to něco malého, pro mě je to hodně velký závazek!

Co sis během slibového rituálu užila nejvíc?

Během tohoto rituálu jsem si nejvíc užila tu poslední větu ve slibu. Ale také to, jak mi všichni podávali ruce a poslouchala jsem ta nádherná slova, na která nezapomenu... Jak jsem dostala slibový odznak do ruky a už jsem věděla, že jsem to dokázala...

Měla jsi nějaké obavy?

Tak abych pravdu řekla, úplně ze všeho...

Jak slibový rituál probíhal?

Slibový rituál probíhal tak krásně, že jsme si my (Drobek, já, Ferda, Arpi a Nikol) stoupli do řady a Migel se nás postupně zeptal, zda jsme připraveni se stát skauty. Všichni jsme řekli ANO a šli jsme pomalým rokem k ohni a říkali první větu slibu. Druhou větu jsme vyslovili u skautské knihy a poslední věta byla u napnuté české vlajky. Pak jsme šli k vedoucím a ke skautům. Jako první stál Migel, který každému z nás dal slibový odznak, a pak nám všichni vedoucí, roveři a skauti říkali krásná uvítací slova. :)) ♥♥

Maggie

Slibový večer

Bylo šero a já společně s Ferdou, Maggie, Nikol a Arpou jsme věděli, že za chvíli nadejde chvíle, kdy budeme skládat slib. Složení slibu pro mě znamenalo, že se stanu skautem až do smrti a že jsem oficiálně čestný skaut. Všichni jsme byli nervózní a natěšení ze složení slibu. Já osobně jsem se těšil, že budu navždy skautem, i když odejdu z oddílu, proto jsem skládal slib. Po složení slibu jsme dostali slibové odznaky, udělali pár fotek a Jerry nám řekla, ať si schováme na památku uhlíky z ohně. Po slibu jsem se cítil velmi hrdě.

Drobek

Medailonek skauta

1. Jaké je tvoje první vzpomínka na bělský skauting?

Do družiny přišli skauti. Vedoucí Míla nám holkám ukázala bezva hry, které jsme si zahrály. Třeba týmovou hru. Z lana se vytvořil kruh, který se zmenšoval, a nikdo se nesměl dotknout mimo kruh. Míla nám pověděla, že tu srandu zažijeme ve skautu každou středu. A tak jsem začala chodit. No, a chodím až dodnes. Ale už to není jen kvůli hrám...

2. Co ses v oddíle naučila?

V oddíle jsem se naučila spoustě užitečných věcí. První pomoc, vázání uzlů, spolupráci, různé ohně, jídla, práce s nožikem, bezpečí. Také díky skautu mám koníčky jako turistika, tábornictví, psaní kronik a další. A z tábora mám nové a nové zkušenosti a zážitky.

3. Co se ti obzvláště líbí na myšlence skautingu?

Skauting vychovává jakoukoli generaci k lepšímu. Dříve by ve středověku považovali skauta za rytíře či bojovníka. Dnes to je především dobrý člověk. Nebojí se udělat svět lepším, než je.

4. Jaké jsou podle tebe výhody být skautem?

Jsem o něco chytřejší. Třeba u první pomoci. Ostatní se jí učí, zatímco já ji dávno umím. Skauti jsou o něco dál než ti, co skauty nejsou. Máme více zkušeností s přírodou, se životem než stejně staří neskauti.

5. Jaké jsou podle tebe nevýhody být skautem?

Jsou, ale moc toho není, jsou spíše ty +. Ale když už ty nevýhody, tak... Někdy se přehání s „přírodností“ a hygiena není taková, jaká by měla být, také okolní svět. Nějaké lidi to nebere, a tak se na skauty i „šklebí“.

6. Co je na mně zajímavého?

Zajímavého na mně je to, že většina lidí se podívá na moji výšku, a pak je překvapí mé dovednosti. Vynikám ve fotografování a úpravě fotek, taky mám docela dobrou fyzickou.

7. Jaký bod skautského zákona mi dělá problém dodržovat?

Skautka je poslušná rodičů, představených a vůdců. Zás tak poslušná ne. Někdy se musí přitáhnout otěže na maximum.

Lenny

TOP 3 nejvtipnějších příhod z tábora 2016

I.

První příhoda se stala skupině Jednorožců. A to na kladce, kde měl tým vynést pomocí lana postupně čtyři lidi pro šifru nahore. Když chtěli vynést Otazníka, nepodařilo se. Jakkoli celý tým tahal za lano, jakkoli se věšel a jakkoli se snažil, Otazník nestoupł ani o centimetr. A když byl tým Jednorožců vyčerpaný, vyměnili Otazníka za Rádía, který se vznesl k oblakům tak rychle, že to nikdo nečekal!

II.

Druhá příhoda se odehrává na „Nekonečné cestě“ skautů. Ráno, když jsme snědli snídani, jelo po poli přímo k nám auto! A tak jsme si říkali: Sakra! Myslivci nám jdou vyhubovat... Ale auto zabočilo a vjelo na silnici. My jsme se domnívali, že si řidič jen chtěl zkrátit cestu na silnici (přece to pole nebude objíždět!). A tak jsme s úlevou a veselím propěvovali: „Zkraťte si cestu domů.“

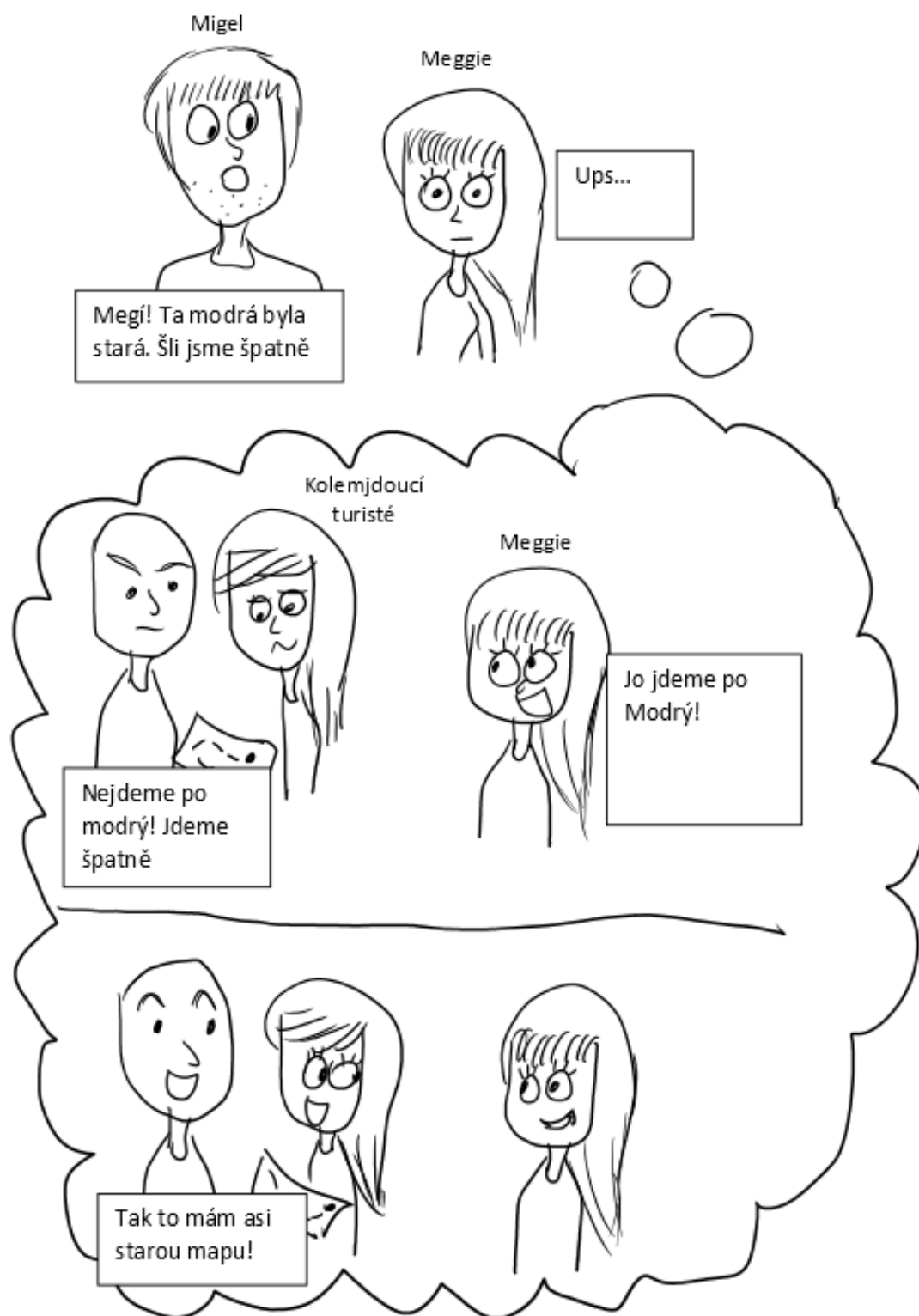
III.

Třetí příhoda se odehrává stejný den, ale v noci, když byla bojovka. Amálka s Alexem se báli, a tak s nimi šla Lenny. Zpáteční cestou (po hodině strávené přemlouváním typu „není se čeho bát“) Amálka s klidem řekla, že se nebojí, hned na to chrochtlo „prase“ a Amálka se pevně chytla Lenny a naříkala, jak se bojí, poté se pustila. Alex se ale nepustil ani přes výzvu „...už té Lenny nedrť kosti prstů u ruky...“ Co kdyby ho přeci jenom nějaké to prase chňaplo.

Lenny

Komiks aneb Maggie radí turistům

Bělský skaut se sice nikdy neztratí, to ale neznamená, že neporadí ostatním turistům špatně, jelikož je vždy přesvědčen, že jde správně (všichni známe Migelovi zkratky)!

Vzpomínka na tábor od Fibi – naší nové rangers

Tenhle tábor mi připadal jako nejlepší ze všech tří, na kterém jsem se skauty doposud byla. Nejen kvůli tomu, že se ze mě už stala rangers, a nejen kvůli pěkně naplánované a propracované táborové hře, ale hlavně kvůli přátelům, které jsem zase mohla po celé době zase vidět. Jen škoda, že jsem tam nebyla od začátku. Celý rok jsem ubytovaná na internátu v Nymburce, a tudíž se nemohu zúčastňovat schůzek. A právě lidé, kteří jsou moji přátelé a ke kterým vzhlížím, mi celý ten rok chyběli.

Díky tomu, že jsem se naučila hrát přes školní rok na kytaru, jsem mohla hrát společně s Macíkem (Martinem Novákem) u táboráku. Jen škoda, že nám nevyšel střep s názvem Zpívání. Ten bychom rádi uspořádali příští tábor. Další na řadě byla hra na pašování brouků. Jerry a já jsme byly na celnici a měly jsme zadržovat pašeráky. Mezitímco jsem já na děti mluvila česky, ona německy a ty jí většinou vůbec nerozuměly. U toho jsem se hodně nasmála! S Jerry jsme byly opravdu „drsné“ hraničářky!

Poslední den, kdy všichni dostávali diplomy za účast (za což jsou zodpovědné Arpinka a Renča), mě nadchlo, co napsali mně: „Obětavé Aničce“. Toho dne to však ještě nekončilo. Při odemykání zámku ve svatyni jsem byla nejen vybraná, abych otočila klíčem, ale dokonce jsem měla tu čest přečíst poslední dopis, který nám lidé ze Saturového města zanechali! Z toho jsem měla opravdu radost. Takovou radost, jakou jsem už dlouho neměla.

Nakonec při závěrečném ohni jsem všem oznámila, jak mi budou chybět a jak mi budou chybět všechny ty společné chvíle strávené na táboře. Během tohoto večera mi došlo, jak jsem ráda, že jsem členem skautingu, protože mám bratry a sestry nejen ve Svornosti, nejen v České republice, ale po celém světě.

Proto byl tento tábor tak skvělý.
BEST „TÁBOR“ EVER!!!!

Fibi

Časopis KáPéZetka

Neprodejný materiál pro členy a přátele organizace *Junák – český skaut*, středisko *Svornost Bělá pod Bezdězem, z.s.*, říjen 2016, vydání první, číslo třetí.

Kontakt: U Střelnice 317, 294 21 Bělá pod Bezdězem, svornost@skaut.cz,
<http://svornost.unas.cz>, <https://www.facebook.com/svornostbela>